

Sygn. akt I.Ca 487/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2019r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Szostak-Szydłowska
Sędziowie:	SO Aneta Ineza Sztukowska SO Mirosław Krzysztof Derda (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2018 r. roku w S.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. K. (1), K. K. (1), A. K. (2)

przeciwko T. K.

zmiana orzeczenia w zakresie alimentów

na skutek apelacji powodów A. K. (1) i małoletnich K. K. (1) oraz A. K. (2)

od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie VII Wydziału Zamiejscowego w S. z dnia 27 września 2018 r., sygn. akt VII RC 20/18

I. Zmienia zaskarżony wyrok w pkt. II i III o tyle, że w miejsce zasądzonych alimentów określonych na 450 zł wpisuje kwoty po 500 zł (pięćset złotych).

II. Oddala apelację w pozostałym zakresie.

III. Znosi wzajemnie między stronami koszty procesu przed Sądem II instancji.

SSO Małgorzata Szostak-Szydłowska SSO Aneta Ineza Sztukowska SSO Mirosław Krzysztof Derda

Sygn. akt I Ca 487/18

UZASADNIENIE

Powód A. K. (1) wystąpił z pozwem przeciwko T. K. domagając się podwyższenia obowiązku alimentacyjnego zasądzonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 10 marca 2016 roku do kwoty 800 zł miesięcznie, płatnej do rąk powoda do dnia 10 każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Uzasadniając podnosił, iż od momentu wydania ostatniego orzeczenia regulującego kwestię alimentów nastąpiła istotna zmiana po stronie uprawnionego i aktualnie zaspokojenie jego potrzeb wymaga zwiększonych nakładów finansowych. Obecnie powód ma 19 lat, zaś od października 2017 roku rozpoczął naukę w (...) w S.. Z uwagi na okoliczność, iż edukacja powoda odbywa się w formie dziennej, nie ma on możliwości podjęcia stałego zatrudnienia, które pozwoliłoby na uzyskanie dochodu niezbędnego do zaspokojenia codziennych potrzeb. Powód ponosi wydatki związane z kosztami dojazdu do szkoły (190 zł – bilet + okazjonalne podwożenie przez matkę) bieżące wydatki związane m.in. z edukacją, zakupem przyborów szkolnych i książek. A. K. (1) zamieszkuje z matką i dwojgiem rodzeństwa w domu wynajmowanym przez matkę, która ponosi koszty związane z jego wynajmem. Szacunkowe, przypadające na powoda, koszty z tego tytułu wynoszą 280 zł. Suma wszystkich kosztów utrzymania powoda to kwota rzędu 1641 zł miesięcznie. Wzrastające potrzeby powoda zmusiły jego matkę do zaciągnięcia we wrześniu 2017 roku pożyczki – celem zaspokojenia potrzeb rodziny. Zdaniem powoda jego matka, mimo usilnych starań, nie jest w stanie osiągając wynagrodzenie rzędu 2000 zł miesięcznie sprostać jego rosnącym potrzebom.

Również powodowie K. i A. K. (2), zastępowani przez przedstawicielkę ustawową A. K. (3), wystąpili z pozwem o podwyższenie zasądzonych od pozwanego wyrokiem z dnia 10 marca 2016 roku sygn. akt I C 143/15 alimentów, z kwot po 400 zł miesięcznie na kwoty po 800 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich.

Argumentując swoje stanowisko wskazywali, że ich uzasadnione potrzeby uległy zwiększeniu od momentu poprzedniego wyrokowania, zaś ich matka (ustawowa przedstawicielka) A. K. (3) nie jest w stanie samodzielnie ponieść wszystkich zwiększonych potrzeb uprawnionych. Małoletni K. K. (1) ma obecnie 16 lat i uczęszcza do VII Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi w S.. Miesięczne koszty dojazdu powoda z S. do S. wynoszą około 199 zł. Na jego koszty utrzymania składają się również m.in. wydatki na edukację, książki i przybory szkolne. Ponadto K. K. (1) uczęszcza na stałe wizyty diagnostyczne do kliniki w B. z uwagi na schorzenie w postaci perlaka, koszt których to wizyt ponosi matka. Całkowity, szacunkowy, miesięczny koszt utrzymania uprawnionego K. K. (1) oscyluje w granicach kwoty 1669 zł. Uprawniona A. K. (2) ma aktualnie 18 lat i uczęszcza do Liceum Ogólnokształcącego w S. o profilu mundurowym. Z uwagi na zbliżający się egzamin maturalny jej wydatki związane z edukacją znacząco wzrosły. Ponadto fakt uczęszczania przez A. K. (2) do klasy o profilu mundurowym również wiąże się z dodatkowymi nakładami finansowymi. Całkowite koszty jej utrzymania zostały oszacowane przez przedstawicielkę ustawową na kwotę 1780 zł miesięcznie.

Odpowiadając na w/w powództwa pozwany T. K. wniósł o ich oddalenie w całości. Pozwany zarzucał, iż wszystkie prezentowane przez powodów twierdzenia są nieprawdziwe. Aktualna sytuacja pozwanego zarówno zdrowotna jak i finansowa jest istotnie mniej korzystna niż w dacie wydawania poprzedniego orzeczenia, regulującego kwestie zobowiązań alimentacyjnych. Obecnie pozwany utrzymuje się z zasiłków, gdyż przeszedł dwie operacje w następstwie czego, nie może pracować fizycznie. Zdaniem pozwanego matka uprawnionych powodów korzysta z szeregu świadczeń socjalnych, które nie zostały wskazane w treści w/w powództw. Pozwany kwestionował również ogół wydatków uprawnionych. Zwracał uwagę na fakt, iż był zmuszony do zaciągnięcia zobowiązania pieniężnego celem spłaty wcześniejszych zobowiązań oraz regulowania stałych wydatków, z uwagi na brak dochodu po przebytych operacjach.

Wyrokiem z dnia 27 września 2018 roku Sąd Rejonowy w Augustowie VII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w S. w pkt. I podwyższył alimenty ustalone prawomocnym wyrokiem z dnia 10 marca 2016 roku sygn. akt I C 143/15 SO w Suwałkach od pozwanego T. K. na rzecz A. K. (1) z kwoty 400 zł na kwotę 600 zł miesięcznie, płatną z góry do 10 dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności każdej z rat do rąk powoda, poczynając od dnia 01 lutego 2018 roku. W pkt. II podwyższył alimenty ustalone w/w wyrokiem od pozwanego T. K. na rzecz uprawnionej A. K. (2) z kwoty 400 zł na kwotę 450 zł miesięcznie, płatną z góry do 10 dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności każdej z rat do rąk powódki, poczynając od dnia 01 lutego 2018 roku. Natomiast w pkt. III ustalone od pozwanego T. K. na rzecz K. K. (1) w/w wyrokiem alimenty z kwoty 400 zł miesięcznie podwyższył do kwoty po 450 zł miesięcznie płatnej z góry do 10 dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności każdej z rat, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda – A. K. (3) – poczynając od dnia 01 lutego 2018 roku. Ponadto

Sąd I instancji oddalił powództwo w pozostałej części oraz zniósł wzajemnie między stronami koszty związane z ich udziałem w sprawie.

Z ustaleń poczynionych przez Sąd Rejonowy wynika, iż obecnie uprawniony A. K. (1) ma 19 lat. Uczęszcza do (...) w S., do której to szkoły dojeżdża z S. (najczęściej autobusem, a okazjonalnie dowożony jest przez matkę). Koszty utrzymania powoda stanowią: wydatki na książki i przybory szkolne, zakup biletu miesięcznego, zakup jedzenia, ubezpieczanie czy korepetycje. Miesięczne koszty utrzymania uprawnionego zostały oszacowane na kwotę około 1641 zł miesięcznie.

Powód K. K. (1) ma aktualnie 17 lat i uczęszcza do VII klasy Liceum Ogólnokształcącego w S., gdzie dojeżdża autobusem. Korzysta również z okresowych wizyt w klinice w B. z uwagi na niedosłuch i użytkowanie aparatu słuchowego. Na wizyty kontrolne do lekarza dojeżdża 2 razy w roku, co wiąże się z każdorazowym wydatkiem rzędu 350 zł. Zdaniem jego matki, miesięczne koszty utrzymania K. K. (1) to kwota między 1000 zł a 1500 zł.

Z kolei powódka A. K. (2) ma obecnie 18 lat. Uczęszcza do LO w S. do klasy o profilu mundurowym. Pobiera korepetycje z matematyki oraz informatyki. Z uwagi na profil klasy razem z rówieśnikami wyjeżdża na poligony do K., gdzie koszt takiego wyjazdu to każdorazowo wydatek rzędu 400-600 zł. Ponadto profil klasy warunkuje obowiązek zakupu stosownego munduru oraz butów, które to koszty ponosi matka uprawnionej.

A. K. (3) – matka powodów- pracuje w Szpitalu w S. jako salowa i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w kwocie około 2000 zł netto miesięcznie. Ponadto otrzymuje zasiłki rodzinne w łącznej kwocie 600 zł. W skład jej majątku wchodzi dom o powierzchni 65 m², dwie działki pod zabudowę położone w miejscowości S. oraz ziemia w miejscowości B. o powierzchni 3 ha. Posiada również samochód osobowy marki O. (...), wyprodukowany w 2001 roku. Otrzymała również ofertę zakupu domu w którym aktualnie mieszka wraz z dziećmi za kwotę 120.000 zł.

Pozwany, zobowiązany T. K. ma obecnie 39 lat. Aktualnie pracuje jako kierowca busa za wynagrodzeniem w wysokości około 2200 zł netto miesięcznie. Obecnie mieszka razem z partnerką w domu jego siostry w związku z czym nie ponosi kosztów wynajmu, a jedynie dokłada się do rachunków. Partnerka pozwanego zarabia miesięcznie około 2200 zł. Pozwany leczy się z powodu depresji. Posiada zadłużenie w banku na kwotę 25 000 zł oraz zadłużenie u rodziny w wysokości 20.000 zł.

Sąd Rejonowy wskazał, iż w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art. 138 k.r.o.). Z kolei zakres świadczeń alimentacyjnych jest z jednej strony zależny o usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego zaś z drugiej od majątkowych możliwości zobowiązanego art. 135 § 1 k.r.o. Zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. ma miejsce w przypadku gdy nastąpiło zmniejszenie lub ustanie możliwości zobowiązanego do alimentacji albo gdy w istotnym stopniu zmniejszyły się lub zwiększyły potrzeby uprawnionego.

Jak podkreślał Sąd I instancji od daty poprzedniego rozstrzygnięcia w przedmiocie kwestii alimentów upłynęły ponad 2 lata, w następstwie czego uzasadnione potrzeby powodów wzrosły. Uprawniony A. K. (1) studiuje dziennie, zaś powodowie A. i K. K. (3) w najbliższej przyszłości również podejmą edukację na studiach, co bezsprzecznie wpłynie na wzrost kosztów ich utrzymania. Matka powodów A. K. (3) aktywnie uczestniczy w wychowaniu dzieci oraz uzyskane dochody przeznacza na zaspokajanie podstawowych, bieżących potrzeb małoletnich (opłaca rachunki, dba o zdrowie, reguluje wydatki na leczenie, zaspokaja potrzeby edukacyjne).

W tak ustalonych okolicznościach Sąd Rejonowy uznał, iż matka powodów w istotnym stopniu realizuje względem dzieci obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania nad ich wychowaniem. Pozwany natomiast nie uczestniczy aktywnie w wychowaniu powodów. Nie utrzymuje z nimi kontaktów czy jakiegokolwiek relacji (nie widuje się z dziećmi). W konsekwencji Sąd I instancji doszedł do konkluzji, iż pozwany powinien partycypować w kosztach utrzymania wspólnych dzieci stosownie do ich wieku oraz bieżących potrzeb. Jednocześnie, mając na względzie sytuację

materialną pozwanego (zobowiązanego) Sąd Rejonowy jedynie nieznacznie podwyższył kwotę rat alimentacyjnych na rzecz powodów.

Reasumując Sąd wskazał, iż kwota po 600zł na rzecz A. K. (1) oraz kwota po 450zł na rzecz A. K. (2) i K. K. (1) są kwotami minimalnymi jakie pozwany winien uiszczać na rzecz w/w.

Apelację od powyższego wyroku złożyli powodowie A. K. (1), A. K. (2) oraz reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową – A. K. (3) – małoletni K. K. (1) - zaskarżając go w części, w zakresie pkt. IV i V.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucali:

I. Naruszenie prawa materialnego, tj.:

- art. 135 § 1 k.r.o. poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu przez Sąd, iż zasądzenie na rzecz powodów wskazanych w zaskarżonym wyroku kwot jest adekwatne do majątkowej sytuacji pozwanego i usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych, w sytuacji gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego nie można wysnuć tego typu wniosków,
- art. 136 k.r.o. poprzez niewłaściwe zastosowanie i uznanie przez Sąd, iż okoliczność przekazania przez pozwanego w ramach umowy darowizny nieruchomości siostrze E. K. nie ma wpływu na majątkowe możliwości zobowiązanego, a co w konsekwencji doprowadziło do błędnego przyjęcia, iż podwyższenie alimentów o łączną kwotę ponad 300 zł narazi osobę zobowiązanego na niedostatek, w sytuacji gdy wobec osoby zobowiązanej do świadczeń alimentacyjnych, która w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych.

II. Naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.:

- art. 328 § 2 k.p.c. poprzez sporządzenie wadliwego uzasadnienia, pozbawionego istotnych elementów wynikających z dyspozycji w/w przepisu, co powoduje, że niemożliwa jest instancyjna kontrola i analiza przyczyn wydania zaskarżonego orzeczenia, w szczególności brak wyjaśnienia przyczyn, dla których Sąd odmówił mocy dowodowej dowodom przedstawionym przez powodów, a także brak wskazania dowodów, na których Sąd się oparł przy ustaleniu minimalnych kwot niezbędnych do utrzymania na należyтым poziomie powodów, a także wzajemną sprzeczność twierdzeń wskazanych w uzasadnieniu,
- art. 233 k.p.c. poprzez dokonanie przez Sąd dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego, a także sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego przyjęcie, iż majątkowa, rodzinna i zdrowotna sytuacja pozwanego nie pozwala na partycypowanie przez jego osobę w kosztach utrzymania powodów w wysokości po 800 zł miesięcznie, mimo uznania przez Sąd, iż pozwany przekazał w ramach darowizny swoją nieruchomość siostrze E. K. z jednoczesnym pokrzywdzeniem powodów, a także, iż pozwany stale wykonuje pracę i zamieszkuje z partnerką u siostry, co w konsekwencji doprowadziło do wydania rozstrzygnięcia przy jednoczesnym braku rozważenia wszechstronnego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie,
- art. 227 k.p.c. poprzez brak ustalenia przez Sąd kosztów utrzymania powódki A. K. (2) w skali miesiąca, a więc ustalenia rzetelnie proporcji w partycypacji każdego z rodziców w kosztach utrzymania powódki,
- art. 102 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie i uznanie, iż w niniejszej sprawie wystąpiła przesłanka szczególnie uzasadnionego wypadku, wobec której Sąd nie obciążył pozwanego kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa prawnego poniesionymi przez powodów.

III. Sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z zebrany w sprawie materiałem dowodowym polegająca na przyjęciu, iż:

- stopień partycypowania pozwanego w kosztach utrzymania powodów w wysokości wskazanej przez Sąd jest odpowiedni, w sytuacji gdy pozwany w żadnym stopniu w osobistych staraniach nie przyczynia się do utrzymania powodów, a czyni to jedynie matka powodów - A. K. (3),
- kwota po 600 zł na rzecz A. K. (1) oraz kwota po 450 zł na rzecz A. K. (2) i K. K. (1) są kwotami minimalnymi od strony pozwanego niezbędnymi do utrzymania na należytych poziomach powodów, w sytuacji gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego w niniejszej sprawie wynika, iż kwotą minimalną w jakiej pozwany winien partycypować w w/w kosztach jest kwota po 800 zł na rzecz każdego z powodów.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wnosili o:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez podwyższenie świadczeń alimentacyjnych na rzecz każdego z powodów do kwoty po 800 zł miesięcznie;
- zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych (za postępowanie przed Sądem I i II instancji);
- (ewentualnie) uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji celem ponownego rozpoznania.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie jedynie w części.

Stosownie do regulacji z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków (po stronie uprawnionego lub zobowiązanego) można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Dokonując oceny, czy w konkretnej sprawie zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowych i majątkowych stron. W wypadku gdy zobowiązany do alimentacji posiada określony majątek, o zmianie okoliczności świadczy nie tylko zmiana stosunków własnościowych (utrata lub powiększenie majątku), lecz także zmiany w zakresie faktycznego dysponowania majątkiem, możliwości jego upłynnienia w celu zaspokojenia zobowiązań alimentacyjnych itp. (wyr. z 26.3.1969 r., III CRN 54/69, Legalis, wyr. SO w Olsztynie z 21.1.2015 r. VI RCa 293/14, niepubl.).

W świetle powyższego wskazać należało, iż podnoszona przez Sąd I instancji jak również przez apelujących przesłanka zbycia przez pozwanego w drodze darowizny na rzecz swojej siostry E. K. nieruchomości, nie mogła być uznana za podstawę do zmiany orzeczenia w zakresie zasądzonych alimentów, gdyż fakt ten był już uwzględniony przez Sąd w trakcie wydawania poprzedniego orzeczenia w tej kwestii (por. uzasadnienie wyroku SO w Suwałkach z dnia 10 marca 2016 roku, sygn. akt I C 143/15, k. 123 akt sprawy). Podstawą powództwa z art. 138 k.r.o. może być bowiem tylko zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po uprawomocnieniu się wyroku zasądzającego alimenty (wyrok SN z dnia 25 maja 1999 roku, sygn. akt I CKN 274/99, legalis). Z uwagi na powyższe, podnoszony przez apelujących zarzut naruszenia art. 136 k.r.o. nie mógł spotkać się z aprobatą Sądu Okręgowego. Marginalnie wskazać należy, iż pozwany również nie mógł powoływać się na okoliczność posiadania zadłużenia wśród najbliższych członków rodziny. Jak wynikało bowiem z ustaleń poczynionych przez tut. Sąd na potrzeby postępowania w sprawie I C 143/15 pozwany T. K., dokonując przeniesienia własności nieruchomości w drodze darowizny na rzecz swojej siostry miał wyzbyć się ciężących na nim względem w/w zobowiązań. W konsekwencji, w ocenie Sądu Okręgowego, okoliczność ta nie mogła być ponownie skutecznie podnoszona.

Odnosząc się natomiast do podnoszonego przez powodów naruszenia art. 135 § 1 k.r.o. oraz art. 233 k.p.c. wskazać należy, iż zarzut naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów wymaga wskazania, które zasady oceny dowodów zostały naruszone i w jaki sposób oraz jaki miało to wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Jedynie wykazanie istotnych błędów logicznego rozumowania, sprzeczności z doświadczeniem życiowym lub pominięcia dowodów prowadzących

do odmiennych wniosków może doprowadzić do oceny, że nastąpiło naruszenie przez sąd art. 233 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 września 2005 r., sygn. akt IV CK 86/05, opubl. Lex nr 187100). Za niewystarczające dla odniesienia oczekiwanego skutku uznać przy tym należy oparcie zarzutów apelacji na własnym przekonaniu strony o innej, niż przyjął sąd wadze, doniosłości poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 1998 r., sygn. akt II CKN 4/98, niepubl.). Ocena mocy i wiarygodności dowodów może być bowiem skutecznie podważona w postępowaniu odwoławczym tylko wówczas, gdy wykaże się, że zawiera ona błędy logiczne, wewnętrzne sprzeczności, jest niepełna, itp. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 31 sierpnia 2005 r., sygn. akt I ACa 456/05, opubl. Lex nr 177026).

W niniejszej sprawie istotnie, jak podnoszono w zarzutach apelacji, Sąd Rejonowy dokonał pobieżnej oceny sytuacji uprawnionych do alimentacji powodów. O ile uznać można za właściwe podwyższenie kwoty należnych powodowi A. K. (1) alimentów z kwoty 400 zł do kwoty 600 zł miesięcznie, to już rozstrzygnięcie co do pozostałej dwójki powodów, tj.: A. K. (2) i K. K. (1), wymagało w ocenie Sądu Okręgowego weryfikacji.

Jak wynikało ze zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego powódka A. K. (2) ma aktualnie 18 lat i uczy się w Liceum Ogólnokształcącym w S., w klasie o profilu mundurowym. Okresowo odbywa razem z pozostałymi uczniami klasy wyjazdy na poligon do K., co każdorazowo wiąże się z wydatkami w kwocie między 400 zł a 600 zł. Z uwagi na profil klasy powódka zmuszona jest do zakupu stosownego munduru oraz obuwia. Ponadto uprawniona A. K. (2) uczestniczy w kursie na prawo jazdy, co również generuje dodatkowe wydatki znacznej wartości. Po zakończeniu edukacji w w/w liceum, powódka ma zamiar kontynuować zdobywanie wiedzy na studiach, co w sposób oczywisty wpłynie na skokowy wzrost jej wydatków i kosztów utrzymania.

Powód K. K. (1) jest obecnie nastolatkiem w wieku 17 lat. Uczęszcza do VII klasy Liceum Ogólnokształcącego w S., gdzie dojeżdża autobusem, co generuje wydatki na bilet miesięczny w kwocie około 199 zł. Uprawniony dwukrotnie w ciągu roku korzysta z wizyt w klinice w B., gdyż cierpi na niedosłuch. Każda z wizyt to wydatek w granicach 350 zł. Ponadto K. K. (1) również zamierza kontynuować edukację na studiach, co wpłynie na wzrost jego uzasadnionych wydatków.

Powyższe okoliczności, w ocenie Sądu Okręgowego, bezsprzecznie wpłynęły na zmianę stosunków po stronie uprawnionych do alimentacji, w znaczeniu przewidzianym w art. 138 k.r.o. Nie ulega bowiem wątpliwości, że różnica wieku powodów, spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów sama przez się uzasadnia wzrost ich potrzeb, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków. Sąd Rejonowy rozpoznając przedmiotowe powództwo nie uwzględnił części z w/w okoliczności tj. m.in. obowiązku dojazdów przez powoda K. K. (1) do LO do S. oraz wydatków ponoszonych przez A. K. (2) w związku z uczęszczaniem do klasy o profilu mundurowym oraz planowanym podjęciem edukacji na studiach.

W konsekwencji powyższego, Sąd Okręgowy uwzględnił apelację w części (pkt. I i II wyroku) i uznał za zasadne podwyższenie zasądzonych na rzecz A. K. (2) i K. K. (1) alimentów do kwot po 500 zł miesięcznie.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów postępowania Sąd Okręgowy wydał (w pkt. III) w oparciu o regulację z art. 100 k.p.c.

SSO Małgorzata Szostak-Szydłowska SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Aneta Ineza Sztukowska